

Jugabit. Vide ergo, fratres charissimi, cum revere latus fuerit ille homo peccati, perditionis filius, ne illius signis et prodigiis, virtutibus mendacissimis decepti, cito moveamini a vestro sensu, id est, a recto et vero catholice fidel statu. Vide ne adoretis filium perditionis loco redemptoris. Iusani capitum est et vani filium iniquitatis adorare, et Iesum Christum, Filium Dei omnipotentis, contemnere, qui mundum redemit suo pretioso sanguine. Procul dubio igitur, si Antichristum adoraveritis, sive characterem ipsius in manu, scilicet in operatione, aut in fronte, id est in confessione, vestra suscepperitis, cum eo peribitis. In Christo itaque Dei et

A Virginis Filio anchoram spei vestre reponite, ad ipsum gradibus bonorum operum accedite, pro ipso, si necesse fuerit, persecutions, ploras, verbera et cetera adversa tolerate; ipsum brachii verae fidei et sinceræ dilectionis amplectimini; ad ipsum in dextera Dei Patris sedentem summa devotione oculos mentis erigite, ipsam cum Deo Patri et Spiritu sancto in celo regnante unum et veniam Deum adorare, ut cum electis ejus in ipsius regnum sine fine possitis regnare, ipso præstante, cuius cum codem Patre et Spiritu sancto in Trinitate perfecta vivit et regnat Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

ANNO DOMINI MCCII

# GUALTERUS DE CASTELLIONE

## NOTITIA

(FABRIC., *Biblioth. med. et inf. Lat.*, II, 112)

Magister Philippus Gualterus de Castellione, Insulanus (1), praepositus canonicorum Tornacensium, scripsit, Q. Curtii insistens vestigiis, *Alexandredem sive poema heroicum de rebus gestis Alexandri Magni, elegans pro illa estate, libris x, quorum singulorum primæ litteræ referunt nonem, Guillermus* (2); dicavit enim illos Guillermo II, qui archiepiscopus Remensis fuit ab anno 1176 ad 1201. Hoc poema circa annum 1280, quo tempore scripsit Henricus Gandavensis, in scholis grammaticorum tanta dignitas fuit, ut præ illo veterum poetarum lectio negligetur: neque tamen tantum Gualtero Alanus Insulensis præstat, ut nisi judicium istud dictasset illi livor, haec *Gesta ducis Macedonum, convicio tenebrosi carminis umbra* perstringere debuisset. Post editionem Argentiniensem anno 1513, 8°, hos libros vulgavit Osvaldus Eck, dicavitque Albrecht, comiti palatino Rheni et duci Bavariae, ingolstadt. 1541, 8°, ex officina Alexandri Vieissenborn. Hanc editionem cum variis lectionibus, ascriptis manu Christiani Daumili τοῦ πατέρος, qui hujus scriptoris editionem cogitabat, possidere se testatur V. C. Christopherus Augustus Neumannus in *Conspicuum reip. literariæ*, pag. 65, et in *Actis philosophorum*, parte xv, pag. 371. Denique Gualteri *Alexandredis*

B lucem vidi Lugd. 1558, 4°, singulari et nitido typorum charactere, qui proprius accedit ad currentes litteras quibus in scribendo utinam (3). Veterem Islandicam versionem, quam edere parbat vir peritissimus illarum litterarum Arnas Magnus, ab alio viro eruditio exspectamus, qui Latinos etiam duos codices mss. hujus scriptoris in usum vertere poterit, quos ex auctione Gudiana nactus ad laudem Magnæ miserans.

*Opuscula rhythmita varia* quæ extare in Libr. regis Gallie codice 5333 notat Oudinus (4), sed Gualteri de Castellione sunt, sed Gualteri Mapes, de quo infra. Item vero Oudinus *libellus tres dialogi scriptos more adversus Judæos* sub Gualteri de Castellione non ine primus vulgavit ex ms., sed ex abbatis S. Evodii de Brana, præmissa etiam auctoris aere descripta icono; inter opuscula sacra aliquot Gallæ et Belgæ scriptorum Lu. d. Bat., 1692, 8°. Denique Bernardus Pez tom. II *Anecdotorum*, parte ii, pag. 51, ex ms. Salisburgensi in lucem protulit Magistri Galteri, quem hunc Gualterum Insulanum esse sibi persuadet, tractatum *De SS. Trinitate*, Augustæ Vindel. 1721, fol. Vide lauda Pezii Diss. isagogicam p. xxii.

Galli et Montis Angelorum typis commissa est in eodem coenobio S. Galli et formis ejusdem, ut in fronte libri legitur, curante Athanasio Gugger, Sangallensi monacho, qui Gualteri opus nondum editum putabat. Enim inquit, candide lector, opus novum, ut sit antiquum, usquam quod sciām, editum, a multis cupide inspectum et desideratum, non minus antiquitate quam eruditio venerabile.

EDIT. PATR.

(4) In Vita præmissa libellis contra Judæos at tom. II *De S E.*, p. 1668.

(1) Monostichon apud Henricum Gandavensem, cap. 20:

*Insula me genuit, rapuit Castellio nomen.*

Sed in brevi vita Gualteri, quam *Alexandredii* præmisit Sebastianus Linck, distichon legitur hunc in modum:

*Insula me genuit, rapuit Castellio, nomen  
Perstrepuit modulis Galli tota meis.*

(2) Pagius ad annum 1102, pag. 133.

(3) Gallice, caracætes de castello, scilicet *Alexandredios* editio quarta, Lugd. 1558, folio integrō recentior (1669, in 12), ex eiusdem ms. S.